

Kırık Bir Kanat Gibi

– HayrettinYazcı · 01 Ocak 2011

Ahşap bir pencereden zamana bakıyorum,
Ateşten ırmak gibi habire akıyorum,
Hem yılları, yolları birlikte yakıyorum !

Ne varsa aşka dair, yaptığım ayıp benim !
Bundan böyle arama, adresim kayıp benim...

Dillerim lal kesildi andıkça hece hece,
Boşuna taramışım saçını gündüz gece,
Bak, her şeyi sonunda anlamışım iyice ;

Vakfedilmiş şey vefa; tutmazmış her gönülde,
Bir demde solar mıydı, vefa olsaydı gülde ?

Mevsim bahar diyorlar hatırlarım kışımı,
Bilmediğin yollara çevirdim bakışımı,
Şimdi nerde gül görsem eğiyorum başımı ;

Hergün kapımda konuk çengiler, davulcular !
Irgalamıyor beni gelip giden yolcular...

Boynum uzanmaz artık haber beklerken yardan,
Nerde yangın var ise medet bekler sulardan,
Şimdi bütün geçmişi indirdim askılardan ;

Dokunduğun gerçekler, bir hayal, bir zan olur,
Dökülür bakışlarım, geceler uzun olur...

Kansızca kuşatıldım, çevrilmişim hat gibi,
Sürüyorum hayatı kırık bir kanat gibi,
Zaman kişner kapımda, semirmiş bir at gibi !

Bütün yollar sarp şimdi, ya uçurum, ya dere !
Süvarisiz atlarla çıkılmaz seferlere...

Ay saklı yüregimde, güneşler benim güya,
Siz, siz olun kanmayın gördüğünüz rüyaya,
Göz açıp kapamaktan ibaretmiş bu dünya;

Bitmeyen gecelerde, aldığım nefesim ol,
Gözlerimden çok çektim, bir naralık sesim ol...

Hayrettin YAZICI